

dagsmand udtalte imidlertid, at det skulde være det Samme som at „ansøres“ i Justitsprocollen. Dette angaaende Redactionen. Hvad nu Realiteten af Forslaget angaaer, da er for det Første Forslaget, selv om det forøvrigt kunde antages mangelfuldt derved, at det ikke omtaler, af hvem Opslaget skal besørges. Der er jo undertiden Boer, som Retsbetjentene aldeles Intet have med at bestille, f. Ex. hvor myndige Arvinger skifte, hvor en Enke ved Udstedelsen af Proclamaer indkalder Creditorer efter sin afdøde Mand; i saadanne Tilfælde har Skifteretten Intet med. Slige Boer at gjøre. Der er dernæst Intet i Forslaget bestemt om, hvor længe denne Notits skal være opslaaet; og Forslaget er saaledes i ikke uvigtige Stykker mangelfuldt, men det er dog ikke min væsentligste Indvending derimod. Min væsentligste Indvending derimod er den, at det er unødvendigt; — hvis der var Anledning til en saadan Foranstaltning, saa maatte man hellere lade det forblive ved den Fremgangsmaade, som nu bruges, at Proclamata thinglæses. Det, der nemlig skulde tale til Fordeel for dette Forslag, og som ikke taler for den nugældende Fremgangsmaade, skulde være, at denne Foranstaltning ikke medførte nogen Udgift, men den ærede Forslagsstiller var dog villig til at indrømme, at der derfor skulde erlægges det samme Gebyr som for Thinglæsning af Proclamata, men er det Tilfældet, finder jeg ingen som helst Anledning til at anbefale det. Ligesom Thinglæsning, efter hvad jeg tillod mig ved Sagens første Behandling at anføre, er en blot Formalitet, saaledes vil den her foreslaaede Foranstaltning ogsaa blive en Formalitet. Det kunde vel være, at der kom en Enkelthet til Thing, saa Opslaget og derved kunde mindes om, at den Paagældende var død; men denne Meddelelse vil ikke komme dem til gode, som meest trænge til den, thi det er netop Saadanne, der boe uden for Jurisdictionen. Det vilde dog være besynderligt, om de, der boe i Jurisdictionen, skulde, naar de havde staaet i Handelsforbindelse og andet Forhold til en Mand, i hele 3 Maaneder være uvidende om, at Manden var død; det kunde derimod tænkes med En eller Anden, som boer udenfor Jurisdictionen, naar han aldeles

undlod at gjøre sig bekendt med Bekjendtgjørelserne i Aviserne. Forvrigt skal jeg gjerne erkjende, at der ligger Noget i den Tanke, den ærede Forslagsstiller har havt. Foruden hvad han ansøgte, kunde der saaledes ansøres, at man i saa Fald havde et bestemt Sted, hvor man kunde søge Oplysning om, hvorvidt et Proclama var udstedt eller ikke; men jeg troer dog, at den foreslaaede Fremgangsmaade, uden at medføre nogen væsentlig Nytte, vil foranledige Uleilighed og tillige, efter hvad den ærede Rigsdagsmand ansøgte, Pengendgifter. Man kunde vel indvende, at Uleiligheden ikke var stor, men i enkelte Tilfælde kan den blive ikke saa ganske ringe, navnlig efter saadanne Aføde, hvis Efterladenskaber behandles af myndige Arvinger; det kan jo træffe sig, at en myndig Arving boer langt borte fra det Sted, hvor et saadant Opflag skal finde Sted, og uden at han har noget Videre paa det Sted at bestille; den Afødes Formue kan desuden staae paa et tredie Sted, hvor Skiftet behandles, kort sagt, der kunne indtræde flere Eventualiteter, som kunne gjøre, at Uleiligheden ikke blev saa ringe. Jeg kan derfor ikke understøtte det af den ærede Rigsdagsmand stillede Forslag.

H. Jensen: Det kan vel være, at jeg ikke har været saa heldig i Redactionen af mit Endringsforslag, som det kunde være ønskeligt, men da jeg imidlertid ikke kan berolige mig ved, at Bekjendtgjørelsen af Proclamata alene overlades til Aviserne, saa maatte man istedetfor det af mig foreslaaede kunde sætte noget Andet. Naar man f. Ex. tænker sig, hvorlidet Ribe Stiftsavis vistnok er udbredt til de forskjellige andre Byer, som f. Ex. Varde, Høstebro, Lemvig, Veile, Fredericia, Kolding etc., og den holdes kun af saare Enkelte, ligesom det Samme ogsaa er Tilfældet med Berlingske Tidende, saa kommer Proclamatas Udstedelse saagodt som slet ikke til Nogens Kundskab. At jeg har tilstøttet, at det skulde være det Sted, hvor Proclamaet blev udfærdiget, nemlig fra vedkommende Skifteforvalter, forekommer mig at være klart; jeg skal imidlertid just ikke fastholde Forslaget saa meget, naar den høitærede Minister, og vistnok ogsaa Andre, er af den Mening, at det kan spares; men jeg